

AVIZ
referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
Legii nr.53/2003 - Codul muncii

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B105 din 16.03.2016,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea unor prevederi din Legea nr.53/2003 - Codul muncii, republicată, în vederea asigurării stabilității locului de muncă, precum și realizarea unor garanții legale împotriva eventualelor acțiuni ale angajatorilor de natură să împiedice exercitarea mandatului de către reprezentanții aleși în organele de conducere ale sindicatelor.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Cu privire la conținutul normelor propuse, precizăm că acestea au în vedere conformitatea cu Deciziile Curții Constituționale nr.279/2015 și 814/2015 prin care au fost declarate neconstituționale dispozițiile art.52 alin.(1) lit.b) teza întâi și art.60 alin.(1) lit.g) din Legea nr.53/2003 - Codul muncii.

Sub acest aspect semnalăm că norma propusă pentru **art.52 alin.(1) lit.b)**, prin eliminarea sintagmei „în cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului” răspunde considerentelor Curții Constituționale care, în Decizia 279/2015, a criticat textul inițial, deoarece lăsa aprecierea temeiului de suspendare, în întregime, la dispoziția angajatorului ale cărei decizii sunt susceptibile a fi calificate drept subiective și, uneori, chiar abuzive.

Referitor la norma propusă pentru **art.60 alin.(1) lit.g)** precizăm că, în Decizia nr.814/2015, *„Curtea reține că interzicerea absolută a concedierii, atât pentru motive care țin de persoana salariatului (și anume arestarea preventivă sau arestarea la domiciliu pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, constatarea inaptitudinii fizice și/sau psihice a salariatului, fapt ce nu permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare locului de muncă ocupat; necoresponderea profesională cu locul de muncă în care este încadrat), cât și pentru motive care nu țin de persoana salariatului (și anume desființarea locului de muncă), îngrădește dreptul angajatorului de a-și organiza în plan intern activitatea, prin limitarea dreptului de a concedia - chiar și în condițiile stricte prevăzute de lege. Astfel, imposibilitatea absolută a angajatorului de a concedia persoanele care ocupă funcții eligibile într-un organism sindical (cu cele două excepții prevăzute de lege) reprezintă o limitare a activității economice, prin îngrădirea prerogativei angajatorului de a hotărî cu privire la organizarea activității sale în unitate, limitare evidentă, de exemplu, în cazul desființării locului de muncă”*.

În concluzie, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate, prin interzicerea de a concedia persoanele care ocupă funcții eligibile într-un organism sindical, în cazurile în care concedierea nu are legătură cu activitatea sindicală, contravin dispozițiilor constituționale ale art.16 privind egalitatea în fața legii, ale art.44 privind dreptul de proprietate privată și ale art.45 privind activitatea economică.

Față de cele de mai sus, sugerăm reformularea normei propuse pentru **art.60 alin.(1) lit.g)** în acord cu considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.814/2015, deoarece, în actuala redactare, contravine acestora.

4. În subsidiar, sub aspectul respectării normelor de tehnică legislativă, la forma prezentată formulăm următoarele observații:

a) La **partea introductivă a articolului unic**, în acord cu obiectul de reglementare al prezentei, formularea „se modifică și se completează după cum urmează:” trebuie înlocuită cu textul „**se modifică după cum urmează:**”.

b) Deoarece actul prin care se intervine legislativ asupra actului normativ de bază are ca obiect doar modificări, operațiune exprimată în partea introductivă a articolului prin care se exprimă aceste intervenții, este necesară eliminarea, din cadrul părților dispozitive ale punctelor subsumate articolului unic, a sintagmei „se modifică și”.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 332/13.04. 2016